

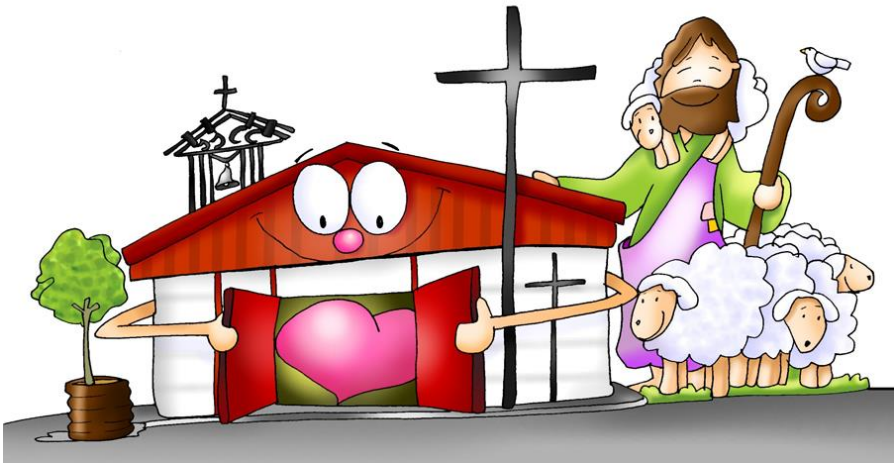
PARTICIPANTE

Diocese de Ourense - Lectio Divina

TEMA 4: ANDABAN COMO OVELLAS SEN PASTOR

"Fixeron sentar á xente en grupos"

(Mc 6, 39)

“Espero que todas as comunidades procuren poñer os medios necesarios para avanzar no camiño dunha conversión pastoral e misioneira, que non pode deixar as cousas como están. Xa non nos serve unha ‘simple administración’.” (EG 25)

Soñando o Ideal

COMEZAMOS cun **canto** e encomendando a Deus este momento de Lectio Divina.

ORACIÓN DE INICIO

Señor Xesús,
estamos aquí reunidos para escoitar a túa Palabra
que nos fala na vida e na Sagrada Escritura.
Dános a alegría de experimentarte próximo,
de coñecerte cada día un pouco máis,
de chegar aos poucos ao fondo do teu corazón.
Sabemos que só ti es a fonte de toda felicidade,
por iso queremos enchernos de ti.
Desta forma sabemos, tamén,
que faremos máis felices a todos os que nos rodean.
Dános lucidez para atoparte,
corazón ardente para amarte e valentía para servirte.
Dános a graza de saber orar
e levar unha vida de acordo á nosa oración.
Que poidamos ser no medio do noso mundo
ese grao de sal e esa faísca de luz
que ilumine, alegre e dea sabor
á vida de todos os que nos rodean. AMÉN.

I. MIRANDO XUNTOS A NOSA REALIDADE

Lemos o seguinte relato:

Xoan é un home novo, de apenas vinte e seis anos. Sempre soñou con ser mestre como o seu pai e adicarse á educación de nenos e mozos. Pero agora, co seu título debaixo do brazo, diminuíron moito os nenos, non se convocan prazas na Escola Pública e o seu horizonte volveuse negro. Un amigo, Antonio, que estudou con el, dille que mire se hai outras formas de lograr o seu obxectivo: “Eu conseguín un traballo de camareiro. Co que gaño, estou a prepararme para ser monitor de tempo libre e, ao mesmo tempo, especialízome en informática, que ten gran futuro. Así poderei dedicarme ao que sempre soñei: educar a nenos e mozos, pero seguindo outros camiños”

DIALOGAMOS:

Unha tarefa fermosa pero con problemas.

- *En que consisten as dificultades de Xoán?*
- *Terían arranxo estas dificultades? Como?*
- *Coñeces situacións parecidas?*

II. ESCOITEMOS A PALABRA DE DEUS

Preparámonos internamente facendo silencio interior para acoller a mensaxe que o Señor quere transmitirnos coa súa Palabra. Pode axudarnos facer un momento de silencio, abrir unha Biblia e acender unha vela.

Logo un do grupo proclama **Mc 6, 30-44**:

³⁰Cando volveron a reunirse con Xesús, os apóstolos contáronlle canto fixeran e ensinaran.

³¹El díxolles: «Vide vós comigo a un lugar arredado, e descansade un pouco». Eran moitos os que ían e viñan, e nin para comer atopaban tempo. ³²Fóronse sós na barca a un lugar arredado.

³³Pero, ó velos marchar, a xente foinos seguindo por terra desde todas as vilas, e chegaron primeiro ca eles. ³⁴Así, cando desembarcaron, atopouse cunha grande multitude. El, conmovido, porque eran coma

ovellas sen pastor, púxose a predicar ensinándolles moitas cousas. ³⁵Como se facía tarde, acercáronselle os discípulos e dixéronlle:

«Por aquí non hai casas e xa pasa moito da hora: ³⁶vai ser mellor que os despidas, para que vaian ás aldeas e vilas veciñas, e merquen algo de

comer». ³⁷Pero el respondeulles: «Dádelles vós de comer».

Contestaron:

«¿Imos, logo, mercar douscentos denarios de pan para lles darmos de comer? » ³⁸El preguntoulles: «¿E, logo, canto pan tendes?» Fixeron o conto e dixeron: «Por xunto temos cinco bolos e mais dous peixes». ³⁹El mandounos sentar en grupos na herba verde. ⁴⁰E fóronse sentando en grupos de cen ou cincuenta. ⁴¹El colleu os cinco bolos e mais os dous peixes, ergueu a vista ó ceo, bendiciunos, e partiu os bolos, e déullelos ós discípulos, para que os servisen; e repartiu tamén os dous peixes entre todos. ⁴²Comeron todos ata se fartaren ⁴³e recolleron de anacos e das sobras dos peixes doce cestos cheos. ⁴⁴E os que comeran os pans eran cinco mil homes.

Volvamos ler este texto deixando que a Palabra de Deus toque os nosos corazóns.

Fixémonos:

- Os Doce fóronse “de misión” e retornan para atoparse co Mestre. Fixámonos nos vv. 30-32
Como se senten os Doce?

- Con todo a xente ségueos buscando. Como reacciona Xesús?
- Pero os problemas aumentan: hai moita xente (v. 44), é tarde, teñen fame. O sensato é despedilos (v.36) *Pero que lle di Xesús aos Doce? Como reaccionan os discípulos ante o “**dádelle vós de comer**” de Xesús?*
- Xesús ofrece “a súa” solución. Fixémonos con detalle e enumeremos os pasos que se dan (vv. 38-44) *Que che chama a atención?*

III. MEDITACIÓN

A nosa vida parécese moito ao texto que estamos a ver: evanxelizamos e gozamos coa resposta. Pero tamén nos cansamos... Miremos como é Xesús e como actúa. Tentemos coñecelo mellor e imitalo.

“Así, cando desembarcaron, atopouse cunha grande multitude. El, conmovido, porque eran coma ovellas sen pastor, púxose a predicar ensinándolles moitas cousas.” (v.34) *Móvenos a compaixón, o amor a Deus e ao noso pobo? Realmente que me move na vida?*

“Dádelles vós de comer” (v.37) As nosas comunidades están en tempo de cambio. Faltan sacerdotes e rolda o desánimo. No relato evanxélico Xesús di aos seus discípulos que eles poden dar de comer á xente e mándalles organizarse en grupos, etc... *A que nos convida hoxe Xesús? Como facer o que nos pide Xesús?*

Hoxe chamaríamos a isto **“dotarnos de novos espazos de organización”** porque nas nosas comunidades quizais hai medios e persoas suficientes, pero non nos serve facer as cousas **“como se fixo sempre”** *Que cambios habería que facer nas nosas parroquias, nas nosas comunidades, para repartir o traballo e ser máis eficaces?*

IV. CONTEMPLACIÓN E ORACIÓN

É momento para a ORACIÓN e o COMPROMISO....
Volvemos ler o texto bíblico...

Facemos SILENCIO para a oración persoal.... (Se parece oportuno expresamos en voz alta as nosas peticións)

Comprometámonos ante Xesucristo Eucaristía a amalo máis, a ser máis compasivos, a organizarnos mellor... por amor a El e ao noso pobo. Podemos terminar cantando ***Juntos cantando la alegría.***

Juntos cantando la alegría
de vernos unidos en la fe y el amor.
Juntos sintiendo en nuestras vidas
la alegre presencia del Señor.

Somos la iglesia peregrina que El fundó
somos un pueblo que camina sin cesar
entre cansancios y esperanzas hacia Dios
nuestro amigo Jesús nos llevará.

